"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସେଲ୍‌ବେସନ୍ ଆର୍ମି ଅର୍ଥାତ୍ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନକାରୀ ସେନା ଅଟ, ତୁମକୁ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଦ୍‌ଗତି ଦେବାକୁ ହେବ, ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରୀତି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡିବାକୁ ହେବ । "

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି କେଉଁ କଥାରେ ଲଗାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମକୁ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି କେଉଁ କଥାରେ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ?

ଉତ୍ତର**:-** ମନୁଷ୍ୟ ତ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି, ଆକାଶ ଓ ସୃଷ୍ଟିର ଅନ୍ତ ପାଇବାରେ ଲଗାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହା ଦ୍ୱାରା ତ କୌଣସି ଲାଭ ନାହିଁ । ଏହାର ଅନ୍ତ କେବେ ମିଳିବ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ଲଗାଉଛ ପୂଜ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ । ତାଙ୍କୁ ଦୁନିଆ ପୂଜା କରିବ ନାହିଁ। ତୁମେମାନେ ହିଁ ପୂଜ୍ୟ ଦେବତା ହେଉଛ ।

ଗୀତ**:-** ତୁହ୍ମେ ପାକେ ହମନେ...

ଓମ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଗଲେଣି ଯେ ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ ମାର୍ଗ । ତାହା ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ଏବେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଯେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଭଲ ନା ଜ୍ଞାନମାର୍ଗ ଭଲ? ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ହେଲା ନା । କୁହାଯାଏ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ସଦ୍‌ଗତି ହେଉଛି । ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ କୁହାଯିବ ଯେ ଭକ୍ତି ଓ ଜ୍ଞାନ ଦୁଇଟି ଯାକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଭକ୍ତି କରିବା ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନ ମିଳିବ ତେବେ ଯାଇ ସଦ୍‌ଗତି ହେବ । ଭକ୍ତି ମଝିରେ ଜ୍ଞାନ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଭକ୍ତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତିମ ସମୟ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୁର୍ଗତି ହୋଇଥିବ ସେଥିପାଇଁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଗାନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟ ସଙ୍ଗ ଛାଡି ତୁମରି ସଙ୍ଗ କରିବୁ । ତେବେ ସେ କିଏ? କାହା ସହିତ ସଙ୍ଗ କରିବ? ଏକଥା ତ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ପ୍ରାୟତଃ ସମସ୍ତଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଆଡକୁ ଚାଲିଯାଉଛି । ଆମେ ସତ୍ୟ ପ୍ରୀତି ତୁମ ସହିତ କରିବୁ । ଯେବେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ପ୍ରୀତି ଯୋଡୁଛନ୍ତି ତେବେ ଗୁରୁ ଗୋସାଇଁ କାହାର ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ନାହିଁ । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଚିତ୍ର ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । କୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ଆଉ କାହା ପାଖକୁ ଯିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ନାହିଁ । ଯେପରି ମୀରା ଜଣଙ୍କ ସଙ୍ଗ କରିଥିଲେ । କର୍ମଧନ୍ଦା କରିବା ବେଳେ ମଧ୍ୟ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍ମରଣ କରୁଥିଲେ । ଘରେ ଖାଇବା-ପିଇବା ରହିବା ତ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ପ୍ରୀତି ଏକମାତ୍ର କୃଷ୍ଣଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡିଥିଲେ । ଯେପରି ସେ ପ୍ରେମିକ ଇଏ ପ୍ରେମିକା ହୋଇଯାଇଥିଲେ । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଫଳ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ତ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ସତ୍ୟ ପ୍ରୀତି ତୁମ ସହିତ ଯୋଡି ଅନ୍ୟ ସଙ୍ଗ ଛାଡୁଛୁ । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସତ୍ୟ ପରମପିତା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ କେହି ବି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ଯଦିଓ କହୁଛନ୍ତି - ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବ, କିନ୍ତୁ ସିଏ କେବେ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏକଥା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସୁଛନ୍ତି । କେବେ, କିପରି ଆସୁଛନ୍ତି, କ'ଣ ଆସି କରୁଛନ୍ତି? କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣାନାହିଁ । କେହି ବି ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଯେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କିପରି କରୁଛନ୍ତି? ସଦ୍‌ଗତିର ଅର୍ଥ କ'ଣ! କିଛି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଶିବବାବା ତ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜତ୍ୱ ଦେଇଥିବେ ନା । ତୁମେମାନେ ସେହି ଧର୍ମର ହୋଇ ମଧ୍ୟ, ଜାଣିନଥିଲ, ଭୁଲିଯାଇଥିଲ ତେଣୁ ଅନ୍ୟମାନେ କିପରି ଜାଣିପାରିବେ । ଏବେ ଶିବବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଓ ଅନ୍ୟକୁ କହୁଛ । ତୁମେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନକାରୀ ସେନା । ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନକାରୀ କୁହ ଅଥବା ସଦ୍‌ଗତିର ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ସେନା କୁହ । ଏବେ ତୁମ ଉପରେ ବହୁତ ବଡ ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଛି । ତୁମେ ଚିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇପାରିବ । ଭାଷା ତ ଅନେକ ରହିଛି । ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଭାଷାରେ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଭାଷାର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଝମେଲା ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଚିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ । ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି, ସିଡି ଚିତ୍ର କେବଳ ଭାରତବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ । ଏଥିରେ ଆଉ କୌଣସି ଧର୍ମ ହିଁ ନାହିଁ । ଏହିପରି ନୁହେଁ ଯେ ଭାରତ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେଉଛି ଅନ୍ୟମାନେ ହେଉନାହାଁନ୍ତି । ତମୋପ୍ରଧାନ ତ ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବେ । ଏହି ସବୁ ସେବାର ଖିଆଲ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବା ଉଚିତ୍ । ଦୁଇ ପିତାଙ୍କର ରହସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ସମ୍ପତ୍ତି ରଚୟିତାଙ୍କଠାରୁ ମିଳୁଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ଅଥବା ଭଗବାନ-ଭଗବତୀ ଥିଲେ । ଆଚ୍ଛା ତାଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜ୍ୟ କିପରି ମିଳିଲା? ନିଶ୍ଚୟ ଭଗବାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଳିଲା । କିପରି କେବେ ମିଳିଲା, ଏକଥା କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାନାହିଁ । ଗୀତାରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ନାମ ରଖି ପୁଣି ପ୍ରଳୟ ଦେଖାଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହାର ଫଳାଫଳ କିଛି ହେଲେ ନାହିଁ । ଏକଥା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଚିତ୍ର ତ ସବୁଆଡେ ରହିଛି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଥିବ । ଯଦିଓ ପୋଷାକ, ଚେହେରା ଅଲଗା ହୋଇପାରେ । ଯାହାକୁ ଯାହା ଆସିଲା ବସି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀନାଥ-ଶ୍ରୀନାଥିନୀ, ଏହି ରାଧା-କୃଷ୍ଣ ଅଟନ୍ତି ନା । ଶ୍ରୀରାଧା, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ ତାଜଧାରୀ ନୁହଁନ୍ତି । ସେ ଦେଖିବାକୁ କଳା ମଧ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ରାଜଧାନୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଅଟେ, ରାଧା-କୃଷ୍ଣଙ୍କର ନୁହେଁ । ମନ୍ଦିର ତ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ନାମ ହିଁ ରଖିବେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ବୋଲି କୁହାଯିବ । ରାମ-ସୀତାଙ୍କର ରାଜଧାନୀ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜଧାନୀ କୁହାଯିବ

କିନ୍ତୁ ରାଧା-କୃଷ୍ଣଙ୍କର ରାଜଧାନୀ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏହି କଥା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଖିଆଲରେ ହିଁ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଜାଣିଛ । ଯାହାଙ୍କର ସେବାର ସଉକ ରହିଛି - ସେ ତ' ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ସେବା କରନ୍ତି । କେହି କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ବୁଝିଲେ ମଧ୍ୟ ଧିରେ ଧିରେ ମୁଖ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତି ରଚନା କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଅନେକ ଭାବୁଛନ୍ତି ବେଦ-ଶାସ୍ତ୍ରର ଅଧ୍ୟୟନ, ଯଜ୍ଞ-ତପ ଆଦି କରିବା, ତୀର୍ଥ ଆଦି କରିବା ଦ୍□ାରା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ପାଇପାରିବୁ । କିନ୍ତୁ ଭଗବାନ କହୁଛନ୍ତି ଏସବୁ ମୋଠାରୁ ଦୂର କରିବାର ରାସ୍ତା ଅଟେ । ଡ୍ରାମାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁର୍ଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏହିପରି କଥା କହୁଛନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ମଧ୍ୟ କହୁଥିଲୁ ଯେ ଭଗବାନ ହେଉଛନ୍ତି ମୁଖ୍ୟ, ଯିଏ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରେ ଯାଇପାରିବେ, ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ରାସ୍ତା ଧରୁଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ରାସ୍ତା ଧରି-ଧରି ଥକିଯିବାରୁ ଭଗବାନଙ୍କୁ ହିଁ ଡାକୁଛନ୍ତି, ହେ ପତିତ-ପାବନ, ଆପଣ ଆସି ପାବନ ହେବାର ରାସ୍ତା ବତାନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ବିନା ପାବନ ହୋଇପାରିବୁ ନାହିଁ, ଥକିଯାଇଛୁ । ଭକ୍ତି ଦିନକୁ ଦିନ କ୍ଳାନ୍ତ କରାଇ ଦେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ମେଳାରେ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ଆତ୍ମା ଏକତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି, କେତେ ଅପରିଷ୍କାର କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତ ଅନ୍ତିମ ସମୟ । ଏହି ଦୁନିଆକୁ ବଦଳିବାକୁ ହେବ । ବାସ୍ତବରେ ଦୁନିଆ ଗୋଟିଏ । ତାକୁ ଦୁଇ ଭାଗ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ସ୍□ର୍ଗ, ନର୍କ ଅଲଗା-ଅଲଗା ଦୁନିଆ କିନ୍ତୁ ଏହା ଅଧା-ଅଧା ଅଟେ । ପ୍ରଥମେ ସତ୍ୟଯୁଗ ପୁଣି ତ୍ରେତା ଯୁଗ ତା'ପରେ, ଦ୍□ାପର ଯୁଗ, କଳି ଯୁଗ ରହିଛି । କଳିଯୁଗରେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ସୃଷ୍ଟି ପୁରୁଣା ହେଉଛି, ଏହି କଥାକୁ କେହି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି, ଦ୍□ନ୍ଦରେ ପଡୁଛନ୍ତି । କେହି କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ, କେହି ରାମଙ୍କୁ ଭଗବାନ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ତ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଈଶ୍□ରଙ୍କର ଅବତାର ଅଟୁ । ଦେବତାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ତୀକ୍ଷଣ ହୋଇଗଲେଣି । ତଥାପି ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଦେବତା ହିଁ କୁହାଯିବ ନା । ଏମାନେ ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଭଗବାନ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ଦେବତାମାନେ ତ ସ୍□ର୍ଗର ବାସିନ୍ଦା ଅଟନ୍ତି । ଏବେ କଳିଯୁଗୀ ଲୌହ ଯୁଗରେ ଅଛନ୍ତି ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟ ଭଗବାନ କିପରି ହୋଇପାରିବେ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସୁଛି, ଯେତେବେଳେ କି ମୋତେ ଆସି ଦୁନିଆକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । କଳିଯୁଗରୁ ସତ୍ୟଯୁଗ ହେବ ବାକି ସବୁ ଶାନ୍ତିଧାମ ଚାଲିଯିବେ । ତାହା ହେଉଛି ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆ । ଏହା ହେଉଛି ସାକାରୀ ଦୁନିଆ । ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ନିରାକାରୀ ବୃକ୍ଷକୁ ମଧ୍ୟ ବଡ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆକାଶ ପରି ବ୍ରହ୍ମ ମହତତ୍ତ୍□ ମଧ୍ୟ ବଡ ଅଟେ । ଉଭୟର ଅନ୍ତ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି - ଉଡାଜାହାଜ ଆଦିରେ ଯିବୁ କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅନ୍ତ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସମୁଦ୍ର ହିଁ ସମୁଦ୍ର... ଆକାଶ ହିଁ ଆକାଶ ରହିଛି । ସେଠାରେ ତ କିଛି ହେଲେ ନାହିଁ । ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମଧ୍ୟ ଏସବୁ କଥାରେ ଫାଇଦା କ'ଣ ଅଛି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ଖଟାଉଛୁ । ଏହା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି, ବିଜ୍ଞାନର ଗର୍ବ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ପାଖରେ ଅଛି । କେହି ଏସବୁର ଅନ୍ତ ପାଇଲେ ମଧ୍ୟ, ସାରା ଦୁନିଆ ତାଙ୍କୁ ପୂଜା ତ କରିବ ନାହିଁ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ତ ପୂଜା ହେଉଛି । ତୁମକୁ ବାବା କେତେ ଉଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିଧାମ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ମୂଳବତନରୁ ଆସିଛୁ । କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପରି ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଏକଥା ଜାଣି ନାହିଁ ଶାନ୍ତିଧାମ କ'ଣ ଆତ୍ମାମାନେ ସେଠାରେ କିପରି ରହୁଛନ୍ତି ପୁଣି କିପରି କ୍ରମାନୁସାରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏକଥା କେହି ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମ ମହତତ୍ତ୍□ରେ ନିରକାରୀ ବୃକ୍ଷ ରହିଛି । ଏକଥା ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ରହିବେ । ବାକି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ବ୍ରହ୍ମ ମହତତ୍□ରେ ରହିବେ । ଯେପରି ଏହି ସାକାରୀ ବତନ ସେହିପରି ମୂଳବତନ । ମୂଳବତନ କେବେ ଖାଲି ହୁଏ ନାହିଁ, ନା ଏଠାରେ ନା ସେଠାରେ । ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ତ ହେଉଛି ସେତେବେଳେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କିଛି ତ ଏହି ବତନରେ ରହୁଛନ୍ତି । ଯଦି ସାରା ବତନ ଖାଲି ହୋଇଯିବ ତେବେ ତ ପ୍ରଳୟ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଳୟ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହା ଅବିନାଶୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ଅଟେ ନା । ଏହି ସବୁ କଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ସାରା ଦିନ ଏହି ଖିଆଲ ରହୁ ଯେ ଆମେ କିପରି କାହାର କଲ୍ୟାଣ କରିବୁ । ତୁମ ସହିତ ପ୍ରୀତି ଯୋଡି ହେଲା ତେବେ ତାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବ ନା । ସେ ବାବା ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । କିପରି ମିଳୁଛି, ତାହା ଆମେ କହିପାରିବୁ । ବୁଝାଇବାରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ରହିଛନ୍ତି । କେହି ତ ବହୁତ ଭଲ ଭାଷଣ କରୁଛନ୍ତି, କେହି ନ କରିପାରିଲେ ଶିଖିବାକୁ ପଡିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପିଲାଙ୍କୁ ନିଜର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । ବର୍ତ୍ତମାନ ରାସ୍ତା ମିଳିଛି ତେଣୁ ମିଳିଥିବାରୁ ପରସ୍ପରର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ମନ ହେଉଛି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ବର୍ସା ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇବୁ, ରୁହାନୀ ସେବା କରିବୁ । ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପରର ସେବା କରୁଛନ୍ତି ।

ବାବା ଆସି ରୁହାନୀ ସେବା ଶିଖାଉଛନ୍ତି ଆଉ କେହି ବି ରୁହାନୀ ସେବା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ରୁହାନୀ ବାବା ହିଁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ଶାରୀରିକ ସେବା ତ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ବହୁତ କରିଛ, ଏବେ ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ରୁହାନୀ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ, ଯାହା ବାବା ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ହିଁ କଲ୍ୟାଣ ରହିଛି ଆଉ କେଉଁଥିରେ ଫାଇଦା ନାହିଁ । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି ମଧ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ । ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥା ବୁଝାଇ ତାଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରୀତି ଥିଲେ ତ କିଛି ଶୁଣିବେ । କେହି ତ ଡରୁଛନ୍ତି ଜଣାନାହିଁ ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ସନ୍ନ୍ୟାସ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଆଜିକାଲି ତ ବହୁତ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଅଛନ୍ତି । କୌପିନୀ ପିନ୍ଧି ଦୁଇ ଅକ୍ଷର ଶୁଣାଇଲେ, କେଉଁଠୁ ନା କେଉଁଠୁ ଖାଇବାକୁ ତ ମିଳିଯାଉଛି । କୌଣସି ଦୋକାନକୁ ଗଲେ ଦୁଇଟି ପୁରୀ ଦେଇଦେବେ । ପୁଣି ଅନ୍ୟ କାହା ପାଖକୁ ଗଲେ, ଏହିପରି ଭାବେ ତାଙ୍କର ପେଟ ପୂଜା ହୋଇଯାଏ । ଭିକାରୀ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ରହିଛନ୍ତି । ଏହି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି । ବେହଦର ବାଦଶାହୀ ମିଳୁଛି, ସଦା ନିରୋଗୀ ହେଉଛନ୍ତି । ସାହୁକାର ମୁସକିଲରେ ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଗରିବମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ବହୁତ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ କରାଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଅନେକ ଗାଁ ରହିଛି ।

ମିନିଷ୍ଟରମାନେ ଯଦି ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଭଲ ବୋଲି ବୁଝିବେ ତେବେ ସମସ୍ତେ ଶୁଣିବାରେ ଲାଗି ପଡିବେ ।ହଁ, ଆଗକୁ ଗଲେ ତୁମର ନାମବାଲା ହେବ, ପୁଣି ବହୁତ ଆସିବେ ।ପାପ କଟିବାରେ ସମୟ ଲାଗୁଛି ।ରାତି-ଦିନ କେହି ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହିଲେ ବୋଧହୁଏ ପାପ କଟିଯିବ ।ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଗଲେ ଏହି ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିଦେବ ।ଏସବୁ ବୁଝିବାର କଥା ।ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ।ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ସାରା ଭାରତର କଥା ।ଭାରତର ଭାଗ୍ୟ ଉଦୟ ହେଲେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଉଦୟ ହୋଇଯିବ ।ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର ଦ୍□ାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ଅଧିକ ସେବା ହୋଇପାରିବ ।ଧିରେ-ଧିରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିବ ।ଦିନକୁ ଦିନ ତୁମର ନାମ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଯିବ ।ଏହା ମଧ୍ୟ ଲେଖିବା ଉଚିତ ଯେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହୋଇଥିଲା ।ଏହା ତ ବହୁତ ବିଚିତ୍ର କଥା ।ବାବା ଇଶାରା ଦେଉଛନ୍ତି ।କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନେ ବହୁତ କଥା ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି ।କିଛି ମଧ୍ୟ ହେଲେ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଆଜିଠାରୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।ଏହା ତ ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟ କଥା ।କିନ୍ତୁ ଏକଥା କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଲେ ହେଲା ।ଖବରକାଗଜରେ ବାହାର କଲେ ମଧ୍ୟ କିଛି ବୁଝିବେ ।ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ ବହୁତ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ ଅବସ୍ଥା ଦରକାର ।ଏହିପରି କଥାକୁ ମନେ ପକାଇ ହର୍ଷିତ ରହିବା ଉଚିତ୍ ।ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଗଲେ ଅବସ୍ଥା ବହୁତ ଖୁସମିଜାଜ ହୋଇଯିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ ।ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିର ସଙ୍ଗ ତୁଟାଇ ଏକ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରୀତି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହ ଯୋଡିବାର ସେବା କରିବା ଉଚିତ୍ ।

(୨) ସତ୍ୟ-ସତ୍ୟ ରୁହାନୀ ଇଶ୍□ରୀୟ ସହଯୋଗୀ ହେବାକୁ ପଡିବ ।ନିଜର କଲ୍ୟାଣ କରି ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ହେବ ।ଅବସ୍ଥା ବହୁତ ଖୁସମିଜାଜ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ପ୍ରକୃତ ସୌଭାଗ୍ୟର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି ବି ଆତ୍ମାର ବାଣୀ ଶୁଣୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆତ୍ମାର ସ୍ମୃତି ସଂକଳ୍ପରେ ବା ସ୍□ପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଆଣନ୍ତି ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ବି ଦେହଧାରୀ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଏକମାତ୍ର ବାବା ଦ୍□ିତୀୟ କେହି ନୁହେଁ - ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ରହିଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଅବିନାଶୀ ସୌଭାଗ୍ୟର ତିଳକ ଲାଗିଯାଇଥାଏ । ଏହିଭଳି ସଚ୍ଚା ସୌଭାଗ୍ୟର ତିଳକଧାରୀ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ଭାଗ୍ୟବାନ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବାର ଅଛି ତେବେ ପ୍ରଥମେ ଅନ୍ତରମୁଖୀ ହୁଅ ତା'ପରେ ବାହ୍ୟମୁଖତାରେ ଆସ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***